

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 1 - 7 august 2021

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0762/257.733; Pr. Ioan: 0762/698.455

Sărbătoare

Schimbarea la Față a Domnului Isus Cristos

vineri, 6 august 2021; ora 11.00 Sfânta Liturghie

Schimbatu-Te-ai la Față în munte, Cristoase Dumnezeule, arătând ucenicilor Tăi Mărirea Ta, pe cât li se putea. Strălucească și nouă, păcătoșilor, lumina Ta cea pururea fiitoare, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Dătătorule de lumină, mărire Ție.

RUGĂCIUNE

O, Dumnezeule, Tu ești întotdeauna prezent lângă mine cu întreaga Ta iubire, cu toată simțirea și toată puterea Ta dumnezeiască, dar pe care eu nu pot să o văd! Eu, care mă tem să rămân singur, nu sunt niciodată singur. Atotputernicia și iubirea Ta, o, Dumnezeule meu, se îngrijesc de mine, cu toată delicatețea păzindu-mă de amenințarea răului. Tu, mă iubești cu iubirea care se împarte și se coboară până în adâncul făpturii iubite, pentru a o atrage la Tine și a o păzi de orice rău, revărsând în ea toate bunătățile Tale.

Cât de mare este ignoranța și slăbiciunea omenească de a te îndoi în privința acestei iubiri din cauza grijilor proprii. O Dumnezeule, întărește-mă împotriva slăbiciunilor mele! Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Daniela Lucan, Cristina Cartiș, Maria Lascău, Ioana Ciupleu, Mihaela Moca, Irina Țițan, Ica Anca și Doru Lucan**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Darul mirării

În evanghelia din duminica trecută îi vedem pe locuitorii cetății din ținutul Gadarenilor ieșind în întâmpinarea lui Isus și rugându-l să plece de la ei. Foarte probabil îl roagă doar fiindcă le e frică, văzând puterea lui în fața diavolilor. Cărturarii din evanghelia de astăzi, ce din cauza împietririi lor au pierdut darul mirării în fața minunilor lui Dumnezeu, n-au nici măcar această frică. Văd puterea Mântuitorului atât în fața păcatului cât și în fața bolii, însă cu toate acestea, prin vorbele lor de ocară, încearcă să îl scoată pe Fiul lui Dumnezeu din ținuturile bânuite de fantezmele autorității lor. Din nou morții îl vor alungat pe Domnul Vieții! În mod simbolic asistăm tot la scena unui exorcism: Isus alungă boala și păcatul, deci pe cel care este pricina lor în lumea noastră, însă mai marii cetății sunt interesați doar să-și păstreze autoritatea asupra mulțimii. Care mulțime, de data aceasta este eliberată odată cu slăbănogul de paralizia sufletescă și recapătă puterea de a se minuna, dând mărire lui Dumnezeu.

Primul impuls ar fi acela de a condamna. Însă evangheliile au cel puțin două valențe: relatează fapte istorice și în același timp ne plasează pe noi în mijlocul istoriei. De aceea merită să ne întrebăm: oare nu facem și noi la fel de multe ori? Știm prea bine că ar fi nevoie doar de un “da” spus din toată inima pentru ca Mântuitorul să intre în viețile noastre. Aceeași putere asupra morții și asupra stăpânitorului ei o are și astăzi Cuvântul Domnului. Însă fie ca păzitorii porcilor, fie ca locuitorii cetății Gadarenilor, fie ca acești cărturari din evanghelia de astăzi, îl scoatem pe Isus în afara cercului vieții noastre. Pentru că nu suntem gata să renunțăm la porcii noștri. Aici, în această lipsă de decizie a noastră, sălășluiește una din pârgurile existenței răului. Ne întrebăm de ce mai exista răul și suferința, din moment ce Isus le-a învins prin moartea și învierea sa? Fiindcă există un spațiu în această lume în care pentru a învinge Isus are nevoie de încuviințare: sufletul nostru. Și fiindcă și noi, din când în când, suntem păzitori de porci și farisei și cărturari ce preferăm să ne păstrăm teritoriile ale inimii sub multiple obediențe. Și astfel paralizia și boala și cel rău rămân în universul în care trăim prin încuviințarea mai mult sau mai puțin explicită din partea noastră. Vrem să găsim responsabili pentru ceea ce este rău în lume? Nu întotdeauna, dar de multe ori ar prinde bine o oglindă... Căci, nu-i așa, o spunem la fiecare Sfânta Liturghie: „... dintre care cel dintâi sunt eu!”...

PS Claudiu
Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla